

Olivier Blanchard

În plină criză mondială, cu slabe speranțe de revenire la normal în perioada următoare, de la cartierul general al FMI a venit, în chiar ultima zi a lui 2012, o bombă cu explozie (efectiv) întârziată. Eminența cenușie a Fondului, Olivier Blanchard, care este chiar economistul șef al FMI, împreună cu Daniel Leigh, alt creier strălucit al instituției, au dat publicității un Raport prin care Fondul Monetar Internațional își face realmente Mea Culpa și își pune public cenușă-n cap, recunoscând că a comis o gravă eroare impunând politici de austeritate în țările cu care a încheiat acorduri!

Profesorul Blanchard declară punctual „Analizele de până acum au subestimat în mod semnificativ creșterea șomajului și scăderea cererii interne, asociate cu consolidarea fiscală!” Practic, s-a operat cu un model matematic greșit, ceea ce a stârnit stupefacție în lumea „econometriștilor”, dar problema este că pornind tocmai de la acest model aveau să fie scenariile economice negociate cu țările europene! Ignorându-se, deci, consecințele sociale determinate de politicile de austeritate, s-a ajuns nu numai la o scădere dramatică a consumului și, implicit, a producției, ci și sau mai ales la un șomaj care a atins cote dramatice și la datorii publice imense în multe țări europene, printre care Grecia, Spania, Italia, Portugalia și nu numai! Mai mult chiar, efectul de

rostogolire a marcat deja și țările puternic dezvoltate din UE, chiar economii foarte puternice, cum este cea a Germaniei, ajungând să se simtă serios, dar nici Franța și nici chiar Marea Britanie nu se simt mai bine. Dimpotrivă chiar, decizia recentă de reducere drastică a cheltuielilor europene, luată prin consens la Consiliul European, vine să confirme o situație extrem de critică și speranțe tot mai slabe de încheiere a recesiunii. Prolungirea acesteia, evidentă în toate sectoarele vieții social-economice de pe Bătrânul continent, ne demonstrează că speranța ieșirii din criză continuă să fie un vis prea îndepărtat. În consecință, Raportul Blanchard-Leigh observă cu amărăciune că în toate țările în care a fost aplicat regimul de austeritate, presupusa creștere economică a fost departe